

Ψηλά στο πέρασμα από τη Λαμία προς το Σκαμνό, πάνω στο παλιό οδικό δίκτυο, αντίκριζες την κοιλάδα του Σπερχειού καλυμμένη από το πρώτο λευκό επίπεδο των νεφών. Πάνω από τα κεφάλια μας ερχόταν το δεύτερο και μπροστά στα μάτια μας δύο κόκκινα στίγματα ανάμεσα στα μουντά χρώματα του χειμώνα

Τα σενάρια είναι, ως επί το πλείστον, υποθετικά. Ξεκινούν όλα με τον τίτλο του ποιήματος του Kipling. «Αν», λοιπόν, είχαμε 35.000 ευρώ, περισσευούμενα και θέλαμε να τα διαθέσουμε σε ένα διασκεδαστικό όχημα, τι επιλογές είχαμε; Σε ό,τι αφορά οχήματα του παρόντος, ατυχώς μία μόνη. Για να μην αδικηθεί, όμως, το τρέχον αυτοκινητικό γίγνεσθαι, ας ορίσουμε, κάπως, τον όρο «διασκεδαστικό όχημα». Κουπέ, διθέσιο άντε 2+2, κίνηση στον οπίσθιο άξονα και, κατά προτίμηση, ατμοσφαιρικό μοτέρ. Μία, λοιπόν, πρόταση κι αυτή από εκεί που ανατέλλει ο ήλιος, Toyota GT86, και τι ντροπή για τη γηραιά, ή μήπως γερασμένη, ήπειρο...

Στον αντίποδα, δηλαδή σε προτάσεις από το παρελθόν, προφανώς υπάρχουν πολλές επιλογές. Μία από τις πιο ενδιαφέρουσες, που μπορεί στις μέρες μας να αποκτηθεί με αυτόν τον προϋπολογισμό, είναι αναμφίβολα και μια Ferrari 308 GTS.

Ιδού, λοιπόν, ένα εξωθεσμικό δίλημμα και πολύ περισσότερο η ευκαιρία να οδηγήσουμε δύο εκλεκτά οχήματα.

Για να αντιληφθούμε

το παράδοξο των συνθηκών ήταν πιο εύκολο να βρεθεί μια 308 GTS, παρά η GT86. Η μοναδική διαθέσιμη βρισκόταν «δέσμια» στο Βορρά. Την ώρα, λοιπόν, που οι πρώτες γαλανές ανταύγειες τρυπούσαν έναν βαρύ αττικό ουρανό, ο Πάνος κατευθυνόταν στο «Ελ. Βενιζέλος» για να ανέβει Θεσσαλονίκη, ενώ η υπόλοιπη ομάδα, έτοιμη, νεταρισμένη από την προηγούμενη μέρα, χωρισμένη σε δύο οχήματα, ανέβαινε οδικώς με σκοπό να βρεθούν στο τέλος της ευθείας της Ανθήλης. Για να μην ταλαιπωρηθεί αναίτιως η 308 GTS

, φορτώθηκε σε τρέιλερ, βρήκαμε και όχημα ρυμούλκησης (Ευχαριστούμε Harry Kal

!), ενώ ως όχημα υποστήριξης ένα πετρελαιοκίνητο Focus

, χώρεσε τις σκαλωσιές, τα «εξαπτέρυγα», όλα τα... τσουμπλέκια του απαιτητικού, αλλά τόσο αποτελεσματικού φωτογράφου μας.

Μέχρι να φτάσουμε στη βάση του Καλλιδρομου, να ξεφορτώσουμε, να ασφαλίσουμε εξοπλισμό και να αποφασίσουμε πού και πώς θα φωτογραφίζαμε, περιμέναμε και την GT86 από τη Θεσσαλονίκη, πλην όμως καθυστέρησε κάνα τρίωρο, καθότι η αντίληψη του χρόνου εκεί πάνω, είναι διαφορετική.

Όλο το βουνό,

ήταν βουτηγμένο στην υγρασία. Στα ανήλια και υπήνεμα κομμάτια δεν θα στέγνωνε εκείνη την ημέρα και η μυρωδιά του υγρού δάσους κυριαρχούσε. Τα δέκα χιλιόμετρα που ενώνουν τον κάμπο με το ορεινό πέρασμα είναι μεγάλης ομορφιάς και ιδιαίτερης οδηγικής τεχνικής, ενώ η αραιή κυκλοφορία κάνει τα περάσματα πιο ασφαλή και τη δουλειά πιο εύκολη.

Καθώς άλλαζα αυτοκίνητα για τις ανάγκες της φωτογράφισης, φλερτάριζα με την ιδέα της μικρής ιεροσυλίας, του να βάζεις δίπλα σε μια Ferrari εποχής μια σύγχρονη Toyota, μέχρι που εξέτασα την περίπτωση κάπως ταξικά. Τότε συνειδητοποίησα ότι ο ρόλος των δύο οχημάτων είναι εξίσου σημαντικός. Από τη μία η

Ferrari

αρέσκεται στο να είναι μια διαχρονική φαντασίωση πλέκοντας παντοιοτρόπως τούτο τον μύθο, από την άλλη η

Toyota

ξεκίνησε από την ευρωπαϊκή ανυποληψία για να φτάσει σε μια πελώρια αναγνώριση, τόσο σε επίπεδο πωλήσεων όσο και αγωνιστικής εμπλοκής και στα δύο κορυφαία επίπεδα του παγκόσμιου μOTORSPORT. Σε επίπεδο

F

1 δεν γεύτηκε τις επιτυχίες και τους τίτλους που κατέκτησε σε επίπεδο

WRC

, αλλά και η S

cuderia

ούτε σκέφτηκε να διαβεί το κατώφλι των ράλι.

Οδηγώντας την 308 GTS στα δρόμας Γκιζιχταϊτόν (Gizichitaton) ιδρύθηκε ο πρώτος ελληνικός σπορ κλαύο αυτοτελεσρά τους, την. Επαλο ζευγάρι οι Γαλλοί, συμμεταχάν κι

